

ELŐFIZETÉS

HELYIEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónap 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónap 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-betűs polt sor egyszer 20 fillér,
minden következőnél 10 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és eszaki egyetemen
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 36.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Rézvágy-
Társaság.
József főherceg-ut. 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1915.

Főszerkesztő:
Stauber József.

Szerda, december 29.

A negyedik zászlóalj.

(Az olasz harctér hősei — elesett bajtársaik családjának. — Ötezeröttszáz koronát gyűjtöttek a zászlóalj katonái. — Vlád Sándor százados levele a polgármesterhez. — Az Aradi Közlöny szerkesztősége az adományokat szétosztó bizottságban.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, december 28

A IV/33.-nak kettős adományát jelenti a harcterről Vlád Sándor százados Arad polgármesterének. A IV/33. — ezt ma talán meg se kell magyarázni — a cs. és kir. 33. gyalogezred negyedik zászlóalját jelenti. Azt, a melynek a hadsereg és az ezred véres munkamegosztásában az utóbbi hónapok alatt a legnehezebb, legborzalmasabb és legkegyetlenebb csataterre jutott: az olasz front. Azt, amelyik a halálveszedelem ép oly semmibe vevésével, ép oly szívós erővel, ugyanolyan győzelmekkel vivja csatáit, mint az olaszokat irtó többi katonáink. Azt, a melynek nevében néhány hónap előtt azt az üzenetet küldte egy tiszt haza: „ugy látszik, az itthonvalók megfellebbeztek rólunk”...

A negyedik zászlóalj bőkezűbb volt. Mindent odaadott, a mi tőle telt. A kettős adomány egyik része: egy sor, jobbára aradmegyei fiú, a zászlóalinak az olasz fronton elesett katonái. Derék, vitéz, jóra való magyar, román, német fiúk; talán a zászlóalj legjobb katonái közül valók, talán a legjobban hiányzó az idehaza-maradtaknak. Ők odaadták mindenüket: önmagukat a hazáért s a zászlóalj meg úgy bucsuzott tőlük, mintha az ő vesztük lett volna a fájdalmas véradózat, a melyet a győzelmekért meg kellett hozni.

A zászlóalj úgy érezte, hogy ezzel még nem tett mindent meg. Adósoknak érezték magukat azokkal szemben, a kik térjé, apát, eltartót siratnak az elesett bajtársakban. A tűzvonal mögött gyűjtés indult meg a harminchármasok negyedik zászlóaljában. Es néhány nap alatt a negyedik zászlóalj, a melynek sorában aligha van nábob és bizonyára kevés az előkelő és gazdag — impozáns összeget: 5500 koronát gyűjtött össze, a melyet elküldött Arad polgármesterének, hogy azt a zászlóaljból elesettek özvegyei és árvái között kiosztassa.

Áldozatkészség, bajtársi szeretet, a legnemesebb kötelességtudás, önzetlenség, jószívűség, a hősök emléké-

nek ragyogó megbecsülése és a szív legértékesebb érzései egyesülnek ebben a cselekedetben. Az itthonvalók csak megcsodálhatják, kalapot emelhetnek előtte, de igazi fogalmat nem alkothatnak felőle. Hogy azok, akiknek harcai a legnagyobb önfeláldozást jelentik, akiknek nélkülözéseit, szenvedéseit és fáradságait semmivel se lehetne megfizetni, azok mindezeket felül a maguk fizetésének, a maguk zsoldjának egy részét is odaadják az elesettek hátramaradtjainak istápolásaira: olyan mozzanat ez, amely a háboru legbüszkébb emlékei közé fog illeszkedni.

Még egy dolog növeli hatalmasan a hős negyedik zászlóalj adományának értékét. Abban a formában, a melylyel az adomány szétosztását a polgármesterre bizzák, megindítóan nyilatkozik meg az a féltő gondoskodás, hogy a bajtársak segítsége az elesettek hátramaradtjai között a legigazságosabb, a legméltányosabb módon, minden sérelem nélkül osztassék meg. A legkeserűbb könyvet ne tegye még fájdobba az olyan panasz, a melyet az igaztalan mellőzés, nagy megrövidítés sajtólhatna ki. Főlőslegesen mondani, hogy Arad város polgármestere mindenben hűségesen követi a zászlóalj derék parancsnokának, Vlád Sándor századosnak helyénvaló kívánságait.

Hősöket termettek más háboruk is: háboruk, a melyekből csak a borzalmak emlékei maradtak meg. De a még egyre viharzó világháboru olyan hősokeket nevelt, a kikből a vitézség keretében az igazi ember példái ragyognak elénk. A legtöbb ilyen a mi hadseregünk tud mutatni és ezek közül a mi városunknak, a mi vármegyénknek, a mi ezredünknek méltó büszkeségei: a negyedik zászlóalj katonái.

Vlád Sándor százados levele a polgármesterhez.

Nagyságos Uram! A vezetésem alatt álló IV/33. gyalogzászlóalj tisztjeinek és legénységének — kik legnagyobbbrász aradiak

és aradmegyeiek — óhaját megvalósítva, gyűjtést indítottam, hogy a gyűjtés eredményéhez képest enyhíthessük azon özvegyek és árvák fájdalmait, akiknek hozzátartozói zászlóaljunk harcaiban hősi halált haltak.

Gyűjtésünk 5500 koronát eredményezett. Mithogy nem áll módunkban az elosztás munkáját innen elintézni, bátor vagyok fenti összeget, Arad szab. kir. város polgármesteri hivatalának azon kérelmével megküldeni, hogy azt alanti kívánságok figyelembe vételével rendeltetési helyére juttatni sziveskedjék. A zászlóalj kívánsága az, hogy a polgármesteri hivatal szervezzen egy bizottságot, amely a városi tanács egyik tagján kívül Arad szab. kir. város egy magyar anyanyelvű (lehetőleg az Aradi Közlöny szerkesztőségi tagja), egy román anyanyelvű (lehetőleg a Romanul szerkesztőségéből) és végül egy német anyanyelvű polgárból álljon.

A segélyezés munkáját ez a bizottság a polgármesteri hivataltól elvállalja azzal, hogy a szétosztásnál a segélyre szorítottak vagyoni helyzetének mérlegelése alapján fog eljárni.

Segélyben olyan özvegyek és árvák részesülhetnek, akik kizárólag a IV/33 zászlóalj elesett hőseinek hozzátartozói.

Amennyire lehetséges volt, jegyzéket foglaltuk zászlóaljunk elesett és elhalt hőseinek neveit. Ezt a jegyzéket, amely a hozzátartozók kutatásánál, a hozzátartozandó-ág megállapításánál hivatva van a munkát jelentékenyen megkönnyíteni és mintegy utmutató célunk eléréséhez, tisztelettel mellékelem.

Határozott kívánsága továbbá a zászlóalinak, hogy a kintelendő összeget a bizottság közvetlenül juttassa el a segélyre szorítottaknak.

Zászlóaljunk minden egyes katonájának tehetségéhez képest, de a szív legőszintébb melegével járult hozzá az adományhoz, hogy tettel is igazolja a hősök iránt érzett soha el nem múló kegyeletet és szeretetet, hogy kifejezésre juttassa háláját, melyet a hozzátartozók iránt mindenkör ápol.

Tudjuk jól, hogy a bizottság körülményes munkát végez, amikor az özvegyek és árvák fájdalmait, szenvedéseiket enyhítheti tüzi ki feladatát, de hisszük, hogy a

Orosz offenziva Besszarábiában és a Dnyeszter mentén.

Budapest, december 28. (Hivatalos.) A főhadiszállásról jelentik:

Orosz hadszíntér:

A besszarábiai arcvonalon és a Dnyeszter mentén Zalescykitől északkeletre tegnap nagy orosz erőknek ismételt támadásait veresesen visszavertük. Különös erőfeszítéseket tett ellenség a Pruth és a Toporontz-tól északra lévő erdőöv közé eső réz ellen. Tüzérségi előkészítés után, amely egész délelőtt folyamán tartott és amely helyenkint a nehéz kaliberű ágyuk pergő tüzévé fokozódott, az első délutáni órákban öt gyalogsági támadás történt, amelyeket visszavertünk. Egy ehhez csatlakozó tizenöt-tizenhat sűrű sorban történt tömegtámadás tüzérségünk tüzeiben ellenség legnagyobb veszteséggel mellett összeomlott. Ugyanez a sors érte az ellenségnek a Dnyesztertől északra ellenünk intézett támadásait is. Veszteségeink csekélyek. Az éj folyamán nyugalom volt.

Olasz hadszíntér:

A tiroli déli és délkeleti arcvonalon tüzérségi harcok tovább tartanak.

Montenegrói hadszíntér:

A montenegróiak csapatainktól üldözve, Grdjevóból Blocaba vonultak vissza. Kovren közelében csapataink három darab legmodernebb szerkezeti montenegrói ágyút ástak ki. Hőfer altábornagy, a vezérkari főnök helyettese. (Miniszterelnökség sajtóosztálya)

A soissons-i pályaudvar bombázása.

Berlin, december 28. (Hivatalos.) A nagy főhadiszállás jelenti:

Nyugati hadszíntér:

Egy ellenséges monitor tüzelése Westende tüzdőben három lakost, köztük két asszonyt megölt. Az arcvonalon időről-időre élénk tüzérségi, kézigránát és aknaharcok fejlődtek ki. A Hirsteinon a franciák ma reggel előretörést intéztek ellenünk. Közlebbi jelentések még nem érkeztek. **A soissons-i pályaudvar élénk vonatforgalmát tüzérségünk tűz alá vette.** A franciák nemrégiben a pályaudvar közvetlen közelében levő kórházat, nyilván a pályaudvar védelmére, vörös keresztos lobogókkal látták el. A kórház közel lévén a pályaudvarhoz, véletlen találatok a kórházra nincsenek kizárva.

Keleti hadszíntér:

A Beresina mentén, valamint Czar-torysktól északnyugatra és Berestia-nónál orosz felderítő osztagokat visszavertünk.

Balkán hadszíntér:

Helyzet változatlan. Legfőbb hadvezetőség. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Angolok veresége a Dardanella-fronton.

Konstantinápoly. A főhadiszállásról jelentik:

Irak-front: Egy ellenséges osztag két gépfegyverrel és jelentékeny számú lovassal, amely két monitor védelme alatt a Kut-el-Amarától keletre levő Imam Aligarbiból a kut-el-

amarai csoportnak segítségére akart menni, Imam Aligarbi irányába visszavetettük.

Kaukázus front: Néhány járőrsegünk erős ellenséges őrzőjáratokat menekülésre kényeztetett.

Dardanella-front: E hó 25-én egy cirkáló néhány gránátot lőtt az ellenség által Anatorjánál és Ari-Burnunál kiürített állások felé és azután visszavonult.

Szedri-Bahr: Az ellenség nagyszámu bombát dobott és tüzérséggel lőtte jobbszárnyunkat, míg szakadatlan gépfegyver-tüzelését, bombáit és torpedótüzelését balszárnyunk ellen irányította. Tüzérségünk viszonzta a tüzelést, elnémitotta az ellenséges tüzérséget és elpusztította lövészárkai egy részét. December 25-én ellenséges aviatikusok eredménytelenül 15 bombát dobtak Galataköj környékére. A Bujuk Kemikli partjain megfeneklett ellenséges szállítógőzösök száma négy, vízkiszorítása 5000 tonna. Egy másik hajó Ari-Burnunál feneklett meg. Két hajóról minden használható dolgot elvittünk.

Ellenzéki pártok értekezlete. Budapestről jelentik: Az ellenzéki pártok részéről a Pénzügyi Központ ügyében kiküldött bizottság szerdán délután öt órakor a függetlenségi pártkörben ülést tart. A kiküldöttek a függetlenségi párt részéről Földes Béla és Bech Lajos, az alkotmánypárt részéről Andrásy Gyula és Sztéryny József, a néppárt részéről Zichy Aladár, Rakovszky István és Simonyi-Semadam Sándor, a demokrata-párt részéről Vázsonyi Vilmos.

Károlyi, Andrásy, Vázsonyi és Zichy 2-án délután 6 órára közös értekezletre hívták össze a függetlenségi pártkörök az ellenzéki pártokat. Ugyanezen a napon délután 5 órakor a függetlenségi párt külön értekezletet tart.

Hős aradmegyei tanítók.

(Póttartalékosból kadett. — Elismerés a vitéz tanítóknak.)

Az Aradi Közlöny tudósítójától.

Arad, december 28.

A magyar tanítói karból igen sokan küdenek fegyverrel a kezükben a fronton. Aradmegye tanítószámbájának is ott vannak a képviselői minden harctéren és amint kitűnően szolgálták a hazát, amikor a kis falusi iskolában új generációkat neveltek, épúgy az első közt, a legvitézebbek között vannak most, midőn fegyverrel, ezer halálveszélyben kell védeni a hazát. A német-francia háború után azt mondták: „Németországot a tanítók segítették a győzelemhez”. Azok a tanítók, akik vitéz, erőteljes, erkölcsben is szilár generációkat neveltek. Ez az igazság nálunk is azzal a megtelődással, hogy tanítóink nem csak neveltek harcosokat, hanem ők maguk is legjobb vitézeink között vannak.

Két aradmegyei tanító kitüntetéséről és vitézségéről szól az az elismerő írás, amelyet az olasz harctérről juttattak el Kehrler Károlyhoz, Aradmegye királyi tanfelügyelőjéhez. A temesvári 61. gyalogezredben szolgáló két aradmegyei vitéz tanítóról emlékezik meg ezekben az írásokban parancsnokuk, de szól az elismerés általában a harcoló magyar tanítószámbájának.

— Tekintetes kir. tanfelügyelőség! — ez az első levél. — Kötelességemnek tartom Tekintetességedet értesíteni, hogy a századomhoz beosztott Schuch Dossó nagyvarjasi tanító, ki századomnál 10 hónapig, a harctéren 6 hónapot — ebből közel három hónapot a Doberdón, derekasan és vitézül küzdött, — október hó 21-én az ellenséges golyótól szívén találva hősi halált halt.

Mint szakaszvezető, kis szakaszával tízszeres erővel állt szemben, a legszorongatottabb helyzetében is bátorságra és kitartásra buzdította a legénységét. Kitartott az utolsó lehetőségig! Hős és vitéz magatartásáért az I-öszt. vitézségi éremre adott be. Sziveskedne Tekintetességed az illető iskolagondnokságot is értesíteni. **A hős emléket kegyelettel fogjuk megőrizni!** Maradtam teljes tisztelettel, **Roósz ca. és kir. százados, század parancsnok.**

Ugyancsak Roósz százados írta a tanfelügyelőséghez ezt a második levelet is.

— Kedves kötelességemnek tartom Tekintetességedet értesíteni, a századomhoz beosztott Reiter Ferenc simonyifalvai tanítóról, ki századomnál 10 hónapja, a harctéren több mint hat hónapja (ebből közel három hónapot itt a Doberdón) derekasan és vitézül küzd. A nagy és nehéz harcok alatt mint szakaszparancsnok oly vitézül megállta helyét, hogy okt. 3-án póttartalékosból kadettá neveztetett ki.

A századomhoz beosztott és kemény próbáknak kitett tanítók hősiességükkel megmutatták, hogy nemcsak a szoroson vett iskola négy fala között tudnak a hazának szolgálatot tenni, hanem e hosszú, véres napok alatt megviseletükkel volt alkalmuk bemutatni azt is, hogy jó katonák, így Reiter kadett is.

Az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásáért a II-ik oszt. vitézségi éremmel lett a mai napon kitüntetve. Nagy örömmel szolgálunk, ha Tekintetességed megyéjében működő nevezett tanítóról az illető iskolagondnokságot értesítené, miszerint tanítóink gyermekeiknek nemcsak jó nevelőapjuk, hanem szent és drága hazánk hő- és bátor védője.

Kenyérjegy-rendszer az egész országban.

(Kétszáznegyven gramm liszt a napi adag. — Január tizedikén lép életbe a rendelet.)

Az Aradi Közlöny tudósítójától.

Arad, december 28.

A hivatalos lap mai száma közli a kormány ama rendeletét, amelylyel elrendeli az országos kenyérjegy-rendszert. A rendelet szabályozza a liszt- és kenyérfogyasztást, még pedig annyiban, hogy megállapítja azt a napi mennyiséget, amelyet buza-, rozs- vagy árpa- lisztből fogyaszthatnak. Változást a mai állapothoz képest annyiban jelent ez a rendelkezés, hogy az eddig részükre megállapított lisztmennyiségbe beleérti a kenyérfogyasztást is. Eddig minden lakosnak fejenként és havonként 7 kiló és 20 deka liszthez volt joga a mellett annyi kenyeret vehetett a péknél, amennyit akart. A mai rendelet szerint minden lakosnak legföljebb 7 kiló és 20 deka liszthez van joga — ez naponként 240 grammot jelent a ebbe a mennyiségbe bele kell érteni a kenyérfogyasztást is. A rendelkezésnek, mely január 10-én lép életbe, ezek a fontosabb pontjai:

Minden lakosnak napi 240 gramm buza-, rozs- vagy árpalisztához van joga, de a nehéz testi munkával foglalkozók részére a közigazgatási hatóság fölszámíthatja ezt a mennyiséget napi 300 grammra, ami hónaponként 9 kilót tesz ki. Hét gramm kenyeret öt gramm lisztnek kell számítani.

Ostermelésű foglalkozók naponként és fejenként 400 grammot használhatnak föl, ami hónaponként 12 kiló lisztet jelent. A lisztmennyiséget előszörben saját meglévő liszt- vagy gabonakészletéből köteles fedezni mindenki.

Január 10-ike után lisztet vagy kenyeret csak a közigazgatási hatóság által kibocsátott liszt- és kenyérjegyek ellenében szabad forgalomba hozni vagy vásárolni. E rendelkezés elől a belügyminiszter a szükségnek megfelelően kivételeket engedhet.

A liszt- és kenyérjegyre vonatkozó közelebbi rendelkezéseket a közigazgatási hatóság állapítja meg. A jegy-rendszerre vonatkozó minden kiadást a törvényhatóság köteles fedezni.

Liszt- és kenyérjegyre csak annak és olyan mértékben van igénye, akinek a tulajdonában lévő lisztkészlet nem fődözi a szükségletét. Azok, akik vendéglőben vagy más ilyenféle helyen étkeznek, csupán kenyérjegyre tarthatnak igényt, lisztjegyre nem.

A vendéglősök az ételek kiszolgáltatásával foglalkozó üzemek csak az általuk bevont kenyérjegyek ellenében az szokott feltüntetett kenyérmennyiségnek megfelelő mértékben szerzhethetnek be kenyeret. Lisztet pedig úgy, hogy a hatóság előtt igazolni kell vevőjegyzéküket.

A hatósági rendelkezéseket vidéken a törvényhatóság első tisztviselője, Budapesten pedig a tanács teszi meg.

Akinek anyagi kényelme van, hogy az meghaladja az előírt napi adagot 1916. augusztus 16-áig számítva, köteles készletét a közigazgatási hatóság fölhívására becsorgáltatni a maximális ártért. Ha a napi 240 grammos adagot január 10-étől augusztus 16-áig kiszámítjuk, akkor 52 kiló 32 dekát kapunk: ez az a mennyiség tehát, amelyet fejenként számíthat,

otthon lehet tartani és amelyet nem kell átadni a hatóság fölhívására.

Mindazokat, akik e rendelkezéseket megszegik, két hónapig terjedhető fogházzal és 600 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtják, azonkívül elkobozzák a lisztkészletet.

A rendelet hatálya Horvát-Szlavonországra nem terjed ki.

A hadihelyzet és a készülő operációk.

(Végig a harctereken — a háboru hetvenharmadik hetében.)

Wärscher Zeitung.

Zürich, december 28.

A Neue Zürcher Zeitung katonai munkatársa így jellemzi a harctéri helyzetet karácsony hetében:

— A háboru hetvenharmadik hete is kedvezőtlenül alakult a szövetségesekre, mert kénytelenek voltak kiüríteni részben Gallipoli félszigetét Igeznán melléke, hogy a kiürítés — állítólag — bizonyos mértékig saját elhatározásukból történt és nem folyt le nagyobb veszteségek mellett. Még gyöngébb vigasz, hogy a visszavonulást más erői előző csapatok megértesítésére rendezték. Mindaz, ami a múlt héten történt Gallipoli félszigetén, újabb beismerése a szerencsétlen dardanellai vállalkozás teljes sikertelenségének. Az angol tengerészet és a partraszállított angol hadsereg nem szenvedett tisztiférvényben, kitűnő erőket küldtek ide és a vezetés az ismerte az egész terep hidrográfiai és erődítési viszonyait. Rettenetes vádként nehezedik tehát az angolokra, hogy a nagyfontosságú és súlyos következményekkel járó operációkat nem készítették elő kellőképpen, ami különben az angol hadviselésben egyáltalában nem meglepő és ismételt előfordult az elmúlt évtizedek alatt, de a jelenlegi háboru folyamán is.

Hogy melyik fronton fogják felhasználni tulajdonképpen az Ariburnunál és a Suvla-öbölnél fölszabadult, illetve megvert és visszavonult csapatokat, még nem egészen bizonyos. Nem lehetetlen, hogy miután itt ugyyszólván kizárólag ausztráliai csapatok állottak, azt az erőt az irak frontjára tolják el, hogy Townshend tábornok kut-el-amarsai küzdelmét segítsék. Itt ugyanis rendkívül fontos, hogy megakadályozzák a ktesioni katasztrófa megismétlődését, mert ezzel az egész Bagdad elleni vállalkozás dugába dőlné. Ha tényleg ide szállítják a csapatokat, ez annyit jelent, hogy Indiából már rem lehet elvonni egy emberrel többet sem.

A balkáni hadszíntéren Serrail tábornoknak elég ideje volt a múlt héten arra, hogy Szalonikiban és környékén erős bázist teremtsen seregei számára.

Annak, hogy miért nem folytatták a központi hatalmak a diadalmos előrenyomulást Görögország határain túl, különféle okai lehetnek, mégis legvalószínűbb, hogy a középponti hatalmak szem előtt tartják, ellentétben az entente-tal, a Görögországgal való tisztességes megegyezést.

Lehet különben, hogy a vert expedíciós seregeket még hosszabb ideig ignorálni fogják. Egyébként az osztrák-magyar és bolgár csapatok a héten is rendületlenül üldözték a szerbeket és montenegrókat megnövelvén az eddigi rendkívül nagy hadiszákmányt. A montenegrókat ellen való akció, amelyet a ma-

gyarok és osztrákok egyedül hajtanak végre, igen szépen halad előre.

A nyugati frontról a legfontosabb hírek érkeznek. Francia oldalon elsöornyöködvé újságolják egymásnak az emberek, hogy Flandriában és Elzászban óriási csapatösszevonások történnek és Mackensen 300.000 emberrel közeledik a front felé.

Természetesen hiányzik minden komoly alapjuk ezeknek a híreszteléseknek, melyeket valóban nem erősíti meg az a körülmény, hogy az egész fronton meglehetősen heves ágyúharcok folynak. Egyébként is bázeli értesüléseink szerint az elzászi csapatösszevonásokról szóló hírek nem felelnek meg a valósságnak.

Az olasz és orosz hadszíntereken kisebb-nagyobb felderítő harcok indultak csak meg. Az olasz fronton az ágyúharc volt hevesebb, az orosz oldalon pedig kisebb támadásokat kíséreltek meg. Természetesen ezeket a harcokat nem lehet komolyabban venni. Annyál érdekesebb azonban Ruszkij tábornok távozása. Az angol vezetésben beállott változás azt a benyomást kelti bennünk, hogy az entente ismét nagy takarítást végez vezetői között és a jövő esztendő folyamán minden erejével és friss vezetőkkel óhajtja megkezdeni a harcot.

LEGUJABB.

Erkezett éjjel 2 órakor.

Milánó. A Corriere jelenti Athénből: Castelnau tábornok látogatását Konstantin királynál udvariassági aktusnak tekintik a francia kormány részéről. Castelnau nem hozott új követeléseket és nem is kért új magyarázatokat. Castelnau, hir szerint, kijelentette a királynak, hogy a szövetségesek el vannak határozva arra, hogy Szaloniki ellen minden előnyomulást megakadályozzanak. A mostani csapatállományt Szalonikiben meghagyják, de szükség esetén számbeli korlátozás nélkül további csapatokat szállítanak partra. Végül azt a kívánságát fejezte ki Castelnau, hogy Görögország tanúsítson továbbra is jóakaratu semlegességet. Konstantin király Castelnauval szemben megismételte azt a kívánságát, hogy semlegessége és szuverénitása ne csorbítottassék meg.

London. A Reuter-ügynökség jelenti: Franciaországból eltávolították az indiai csapatokat. A király az indiaiknak, akikre most más harctéren van szükség, köszönetét fejezte ki eddigi szolgálataukért.

Amsterdam. Londoni jelentés szerint a Gallipoliról elszállított csapatok részben már Alexandriába (Egyiptom) érkeztek.

AZ ARADI KOZLONY telefonszámak:

Szerkesztőség (éjjel-nappal)	— 387
Szerkesztőség (csak éjjel használható melléklettel)	— 151
Kiadóhivatal és hirdetés osztály	— 151
Nyomda	— 141

Elégedetlenség az orosz hadseregben.

(Fellázadt ezredek. — Készülődés a téli hadjáratra. — Visszatér Nikolajevics? — Az új orosz fővezér.)
— Távirati tudósítás. —

Berlin—Bécs, december 28.

Budapest. A Pester Lloydnak jelentik Csernovicból: Egy elfogott orosz tiszt elmondta, hogy az orosz hadseregben az utóbbi időben számos lázadás történt a háború hosszú tartama miatt. Néhány ezredet vissza kellett küldeni a frontról. Az orosz trón még mindig nem működik jól.

Nem lesz pozíció harc az orosz fronton.

Bern. A „Ruszkij Invalid“ írja: — A németek készülődései a mi frontunkon arra vallanak, hogy az idei téli hadjárat nem lesz pozíció-háború. Az ellenség, mely érzi, hogy a mi offenzívánk közvetlenül küszöbön van, energikusan, nagy gonddal és lázas igyekezettel dolgozik az ellen. A világháború kezdete óta a németek az oroszokat tekintették főellenségüknek s különös gondot fordítottak ellenük. Az egész háború sorsa az orosz arcvonalon dől el, a balkáni összes események, a kisázsiai harcok s az európai front többi hullámvásai nem lesznek arra döntő befolyással. Az ellenség tehát a Balkánon, amit akar, a francia—belga fronton sikereket érhet el, vagy kudarcokat szenvedhet: ezeknek az akcióknak csak futó jelentőségük van. A háború eredményéről az orosz fegyverekkel való mérkőzés fog határozni.

Polivanov az új orosz hadvezér.

Berlin. Stockholmból jelentik: Pétervártól híre jár, hogy az oroszországi nyugati front valamennyi hadserege fölé ismét egy főparancsnokot tagnak kinevezni és a cár csupán a „legjobb hadur“ címet tartja meg. Generalisszimusszá már legközelebb kinevezi Polivanov hadügyminisztert.

Visszahívták Nikolajevics nagyherceget.

Stockholm. A Stockholms Dagblad jelenti a Rjees jelentése nyomán: Nikolajevics Miklós nagyherceget a cár hirtelen visszarendelte Szentpétervárra fontos haditanácskozásra. Politikai és hadügyi körökben egyaránt óriási feltűnést kelt Nikolajevics visszahívása.

Az orosz birodalmi gyűlés új tagjai.

Zürich. A Rjees jelenti, hogy a kormány a birodalmi gyűlésbe öt új tagot nevezett ki. Valamennyien a szélső jobboldalhoz tartoznak, s kinevezésük célja az, hogy ellensúlyozzák a birodalmi gyűlésnek a polgári testületekből választott liberális tagjait.

Orosz készülődés Perzsia ellen.

Konstantinápoly. Teheránból jelentik az „Ikdam“-nak: Oroszország nyilvánvalóan angol nyomásra akciót kezd a mohamedánok ellen. Már is nagyobb orosz csapatok érkeztek, hogy előnyomuljanak Perzsiában a mohamedán törzsek ellen.

Angol tengernagy Szebasztopolban.

Páris. A Temps jelenti: Phillimore angol ellentengernagy, aki szelött a Dardanelláknál a szállítások vezetője volt, angol tengerészeti misszió élén Szebasztopolba és Nikolajevicskebe ment, hogy megtekintse a két kikötőt.

„Hősi Belgium.“

(Mercier biboros beszéde. — Egyetlen belga szív sem hajlik a németek felé.)

Távirati tudósítás.

Brüsszel, december 28.

Mercier bibornok, mecheleni érsek és Belgium primása, Brüsszel egyik elővárosában, Koskelbergben az ott tartott nagy bücsü alkalmával beszédet mondott, amelyben felmagasztalta a belgákat, akiknek alkairól egy esztendai szenvedés után sem hallatszik panasz szó. A beszédben Mercier biboros a következőket mondotta:

— Örömmre szolgál, hogy megmondhatom nektek, milyen büszke vagyok rátok. Nem mulik el egyetlen nap sem, amelyen idegenből, minden nép között lévő barátainktól levelet ne kapnók, melyekben részvételüket fejezik ki sorsunk iránt. E levelek majdnem mindig e szavakkal végeznek: „Szegény Belgium!“ Én azonban azt válaszolom: „Nem, nem és ismét nem! Nem szegény Belgium!“ (Zajos tetszés a hallgatóság között.) Hanem dicsőséges és nagy Belgium, összehasonlíthatatlan Belgium és hősi Belgium.

A világ térképén országunk csak egy kis pont. Azonban a világnak egyetlen nemzete sincs, amely a kicsiny Belgiumnak ne hódolna. (Hosszantartó tetszés.) Milyen nagy és szép a mi országunk! Az idegenek, akik most országunkban vannak, saját szemekkel láthatják, hogy egy esztendai nehéz szenvedés után egyetlen belga sem panaszkodik és nem zugolódik. Utamon, mely keresztülvezetett hazánkon, egyetlen munkást sem láttam munka nélkül, egyetlen asszonyt sem segítség nélkül és egyetlen zugolódó, szomorú anyát vagy özvegyet nem láttam. Mindnyáian meghajlítják fejüket a Gondviselés akarata előtt s éppen ez az, amit azok a férfiak, akik több mint egy esztendeje közöttünk időznek (ezalatt a németeket kell érteni), a legjobban bámulnak. Egy esztendeje élnek közöttünk s még nem ismernek bennünket. Elnémulva állanak azzal a látvánnyal szemben, mely eléjük tárul. S ez azért van, mert senki sem szegül ellen intézkedéseknek, amelyeket mi tiszteletben tartunk s a jövőben is tiszteletben fogunk tartani, azonban az egész országban egyetlenegy szív sincs, amely feljűk hajlanék. (Hosszantartó tetszés.) Nektünk csak egy királyunk van, egyetlenegy királyunk s nem is akarunk többet, mint ezt az egy királyt. (Szűnni nem akaró, zajos tetszés.)

Teleszky a korona-érték növelése érdekében.

(A külföldi valuta a kivitei üzleteknél — A pénzügyminiszter rendelkezései.)

Az Aradi Közlöny távirati tudósítás.

Arad, december 28.

Teleszky János pénzügyminiszter ma rendkívül érdekes leíratot intézett az aradi kereskedelmi és iparkamarához. A leíratban jelzett intézkedés alkalmasnak látszik arra, hogy pénzünk értékét növelje a külföldi pénzzel szemben és megszüntesse azt az állapotot, hogy a korona a márkával és a leivel szemben értékben folyton esik.

— A külföldi fizetési eszközökre irányuló kereslet kielégítésének megkönnyítése érdekében az érdekelt kormányzati ágazatokkal, valamint a cs. kir. ausztriai pénzügyminiszteriummal egyetértőleg intézkedés történt az iránt, — írja a miniszter — hogy mindazok, akik ezen túl kivitei engedélyhez kötött árukat külföldre exportálnak, kötelesek lesznek a kiviteiből eredő külföldi valutát az Osztrák-magyar banknak beszoigáltatni. Ez az intézkedés 1916 január 1-én lép életbe. Ezen időtől kezdve a kivitei engedély megadása attól tétetik függővé, vajjon a kiviteiből eredő külföldi valutánk az Osztrák-magyar bankba való beszoigáltatása biztosítva van-e. Ez az intézkedés a gyakorlatban akként nyer végrehajtást, hogy mindazok, akik kivitei engedélyért folyamodnak, az Osztrák-magyar bank írásbeli nyilatkozatával kötelesek igazolni, hogy a nevezett bankkal a külföldi valutának a kivitei engedély elnyerése esetén a bankba leendő beszoigáltatására nézve már megállapodtak. A bank nyilatkozata, amelyet a bank fióktörzetei kiállíthatnak, a kivitei engedélyre irányuló kérvényre, annak a m. kir. pénzügyminiszteriumba való benyújtása előtt vezetendő alá.

A feleknek azokban a kiviteles esetekben, midőn kényeszerítő okokból a külföldi valutát az Osztrák-magyar bankba be nem szolgáltathatják, ezt a kivitei engedélyre irányuló kérvényükben tüzetesen igazolniuk kell. A m. kir. pénzügyminiszterium fogja ily esetekben az irányadó tényezőkhöz meghallgatása után e bírálni, vajjon a külföldi valuta beszoigáltatásától valamely adott esetben el lehet-e tekinteni, vagy sem. Ha olyan kisebb kivitelekről van szó, amelyeknek értéke 200 márkát, vagy ennek más külföldi valutában vett egyenértékét meg nem haladják, valamint akkor, ha a kivitel az osztrák-magyar hadsereg által megszállott ellenséges területekre irányul, úgy ezekben az esetekben a külföldi valuta beszoigáltatásának kötelezettsége elcsúsz. A külföldi fizetési eszközök azon összege erejéig, amelynek befolyása biztosítva van, az Osztrák-magyar bank részéről külföldi követelések és jegyek fognak ki-szoigáltatni, amennyiben ezek kimutathatólag tényleges áruigyletből eredő kötelezettségek kiegyenlítésére szükségesnek.

Tábori előfizetőink és olvasóink b. figyelmébe.

Miután tábori postautalványon az írásbeli közlemény nincs megengedve, arra kérjük azokat, akik a háborúból pénzt küldenek, hogy egyidejűleg külön levelező-lapon jelezzék, hogy az összeget milyen célból küldötték.

Megkezdődött a görög demobilizáció.

(A szaloniki-i helyzet. — A francia vezérkari főnök a görög királynál. — Epiruszt is követeli az entente.)

— Távirati tudósítás. —

Athén—Szaloniki—Berlin, december 28.

Athén. Ma hadügyminiszteri rendelet jelent meg, amely szerint a mozgósított csapatoknak körülbelül tíz-tizenöt százalékát szabadgátlják.

Athén. Castelnau tábornok tegnap reggel Szalonikiból ide érkezett s kihallgatáson jelent meg az uralkodónál.

A Lokalanzeigernek jelentik az orosz határról: Az entente újabb követelésekkel lépett fel a görögökkel szemben. Követelik Epirusz bevonását a haditerületbe, hogy így az összeköttetés fenntartását Valonával biztosíthassák. A görög kormány a követelésre még nem adott választ.

Görög forrásból egyre több hír érkezik arról a nagy, pánikszerű izgalomról, amelyet a legutóbbi események Szaloniki polgári lakossága körében keltettek. E lakosság már eddig is rendkívül megsínylette az idegen uralmat, amely szinte diktatori hatalommal korlátozza a polgárság szabadságát.

A posta- és táviró-közlekedés teljesen megszűnt, a görög kormány csakis a még ott időző diplomáciai kar részére tudja biztosítani a hírszolgáltatást. A jobbmodu lakosság az ország belsejébe menekül, érték-tárgyakkal terhelt különvonatok mind sűrűbben indulnak észak felé.

Az elkészesedés nőttön-nő az entente ellen, amely végzetes helyzetbe sodorta a virágzó kikötő várost. A francia iskolát, a konzulátusokat csapatok őrzik, mert az egyre ismétlődő tüntetések eltávolítását tartanak. A város valamennyi képviselője hazaérkezett, hogy a polgárságot megnyugtassa.

A színházban megszűnt az előadás, mert esténként a német himnusz énekelte a közönség, ami a helyzetet még inkább elmérgesítette. Népgyűlésen azt követelték, hogy küldöttség kérje a királytól a visszavont görög csapatok odarendelését, akik a város belső területét védelmi övvel vegyék körül.

Egy magasállású német egyéniség, aki az angol-francia életet az expedíciós csapatok Szalonikiba való betolása óta figyelemmel kíséri és aki a napokban hagyta el a görög kikötő-várost, a következőket mondta el:

Helytelen az az állítás, hogy Szalonikit légmentesen elzárták a külvilágtól, hogy csupán a Monasztir felé vezető vasútvonal áll nyitva és a középponti hatalmak konzuljai elhagyták volna a várost. Szaloniki városát kizárólag a görög hatóságok kormányozzák. Az angolok és franciák csupán a vámhivatali szállították meg és ezenkívül több kaszárnyát, iskolát, valamint magánházat foglaltak le maguknak. Mindezekért negy bért fizetnek. A szaloniki—doirani, a szaloniki—gyevgyellji, a szaloniki—monasztiri—okcsilari és rantii vasúti vonal a személyforgalom számára nyitva áll. Magam is akadálytalanul utazhattam Okcsiláron át. Két nappal ezelőtt bszüntették rövid

időre a közlekedést, mert két angol katonavonat összeütközött. Az összeütközésnek számos áldozata volt.

A magyar, osztrák és német alattvalók konzuljaik távozására csak akkor hagyták el a várost, amikor a görög csapatok elvonultak. Kviatovski osztrák-magyar konzul és Walter német konzul még ott maradt a városban, midőn én elutaztam. Természetes, hogy alattvalóink menekülésre gondoltak, midőn a szaloniki lakosság is tömegesen hagyja el a várost. A vagyonos családok nagyjából Ö-Görögország felé menekülnek. Bizonyos megnyugvást keltett a pánikszerű kavarodásban Sarraii tábornoknak az a nyilatkozata, amelyet az összes szaloniki lapok reprodukáltak, hogy magát Szaloniki városát nem fenyegeti közvetlen veszedelem. Érdekes, hogy a Szalonikibe menekült szerbek kis terjedelemmel ugyan, de megjelentetik újságjukat a Srbska Tribunal. Ez a lap a szerbek jelenlegi helyzetét úgy itéli meg, mint „átmeneti krízist.”

Elutazásom pillanatáig az angolok nem deklarálták sem Szaloniki okkupálását, sem a hadállapotot.

Ami különben az entente készüldéseit illeti, a Daily News levelezője görög diplomáciai körökből arról értesül, hogy Görögország a középponti hatalmak ama követelésére, hogy tiltakozzék ama megerősítési munkálatok ellen, melyeket a szövetségesek most végeznek Szalonikiban, azt válaszolta, hogy ezek a munkálatok az angol-francia csapatok biztonsága érdekében töltetlenül szükségesek és Görögország megígérte az entente-hatalmaknak, hogy védelmük szervezését nem akadályozza meg.

Élelmiszer és munició-szállítás a Krn-re.

(Technikai csapataink munkája. — Berendezkedés téli tartózkodásra.)

Az Aradi Közlöny tudósítja.

Budapest, december 28.

A sajtóhadiszállásról jelentik: Rendkívül nehézséggel kellett megküdeniök azoknak a kizsámu technikai csapatoknak, amelyeknek az volt a feladata, hogy a Krn és a Mrzli Vrh kopár sziklái olyan helyzetet teremtsenek, amelyek biztosítják ottani hős védőseregünknek élelemmel és municióval való ellátását.

Elsősorban utakat kellett építeni. A meglevő keskeny utakat annyira ki kellett szélesíteni, hogy az ágyukat is szállítani lehessen rajtuk, majd mi utakat kellett vájni a gyalogosok és a málhás állatok számára. Elsősorban a hogy derekig terjedő vasúti vonalat is kellett létesíteni. Ez óriási megtakarítással járt, mert míg a vasút meg nem épült, naponként 400—500 kocsit kellett 800—1000 lóval, továbbá 1200—1500 málhás állat, míg most mindössze 200 ló és 200 málhás állatra van szükség. Az idő megtakarítása még nagyobb.

A visszállítás megtakarítása végett a technikai csapatok a Mrzli Vrh-en és a Krnen vizgyűjtőmedencéket és tisztító műveket létesítettek. Ahol kevés a hó, ott szivattyukat állítottak föl.

A technikai csapatok nagyszerűen alkották meg a fűdözékeket is, azonkívül barakokat

építettek az emberek és állatok számára. Mindehhez rengeteg építőanyagot használtak el. Juliustól mostanáig 400 vagon fát, 22 vagon téglát, 46 vagon cementet, 19 vagon szegyet, csavart és egyéb vasból való holmit szállítottak a Krn-re és a Mrzli Vrh-re. A fedezések és barakok pompásan be vannak rendezve téli tartózkodásra. A technikai csapatok végezték el az utjelzés munkáját is. Sok helyen látható ilyen felírású tábla: Óvakodjunk a leváltól!

Négy millió a kár Bosznia ellenségdulta részében.

(Peter király Casertában. — A szerb sereg nyomora.)

Távirati tudósítás.

Róma—Szeralevo, december 28

Szerajevó. Bosznia-Hercegovina területének az ellenség utolsó maradványaitól való megtisztítása után Sarkotics tartományi főnök bizottságot küldött a tartomány keleti határszéli járásába, hogy az ellenség okozta kárt és pusztítást megállapítsa, s a felszabadult lakosság sorsáról gondoskodjék.

A bizottság tapasztalatairól jelentést készített, amelyet most terjesztett a tartományi kormány elé. E jelentés legérdekesebb része arról szól, hogy a erzagoreok a határútkhoz közel fekvő helységeket, mint például Focsát, épségben hagyták, a szerb határ felé megszállt községeket, Gorazdat, Visegrádot, teljesen elpusztították. Elfogott montenegróiak ezt azzal magyarázták, hogy ők csak azokat a helységeket kímélték, amelyekre igényt tartottak, míg a szerbeknek szánt területet alaposan kifosztották.

A lakosságot folytonosan sanyargatták, fosztogatták, a férfiakat 14 és 70 esztendő korhatár közt Montenegro belsejébe elhurcolták. Különösen sokat szenvedett a mohamedán lakosság, amelynek vallási kegyeletét is állandóan sérítették. A mecszeteket, imaházakat istállóknak és raktárnak használták, ezekben helyezték el az elhajtott marhát és a kifosztott lakások berendezését, butorzatát. Szerencsére hadaink oly váratlanul és meglepetésszerűen ütöttek rajtuk, hogy e holmi elszállítására nem maradt idejük, s így a lakosság azonnal visszakaphatta berendezési háztartási kellékeit.

A tartományi kormány azonnal intézkedett, hogy a felszabadult terület lakosságát a legszükségesebb élelmi szerekkel rendszeresen ellássák s nagymennyiségű ruhafőlét is rendelkezésükre bocsátott. Az anyagi kár, amelyet a erzagoreok egyesztendő uralmuk alatt okoztak, hozzávetően közel jár a négymillió koronához. Az a kár, amelyet mű- és történelmi emlékeken ejtettek, számszerűen meg sem állapítható.

Az olasz és a szerb király találkozása.

Róma Viktor Emánuel király Casertában fog utazni s ott találkozik Péter szerb királlyal.

„Van Isten, él Oroszország.”

Montenegróból érkezett magánjelentés szerint még soha annyi ember nem volt Montenegróban, mint most. Az ország hegyei között másfél millió szerb menekült bujdosik, akiknek leírhatatlan a nyomoruk. A montenegrói király az éhező menekülteket így vigasztalta:

— Van még Isten, él még Oroszország.

Egy öreg szerb erre így felelt:

— Az Isten nagyon magasán lakik, Oroszország pedig nagyon messze van.

NYILATKOZAT. Tisztelettel tudatom a cigarettázó urakkal, hogy a **Modiano Clubspecialité** hüvelyek ismét kaphatók — 1 doboz ára 50 fillér — az ország minden jobb tőzsdéjében. A trieszti törzsgyár leégése folytán, a gyártás a fiumei gyárban anyag hiánya miatt hónapokig szünetelt. A gyár egészségügyi tanácsadójának felszólítására, a belső szopókáról is elhagyta a barna nyomást, dacára annak, hogy az a hüvely külső csínosságát nagyban emelte.

HALASZ FERENC

a Modiano-gyár vezérképviselője.

NYILTTÉR.*

Minden külön értesítés helyett.

Fájdalomtól megtörve, szomorodott szívvel jelentjük, hogy a forró szeretett édes anyja, nagyanya, testvér és anyós

özv. Fleischer Vilmosné

szül. Domán Josefa

áldásos és önzetlen életének 54-ik évében t. hó 28-án délután fél 3 órakor rövid, de súlyos szenvedés után elhunyt.

A meghaldogult földi maradványait t. hó 30-án délután 2 órakor foguk az Erzsébet királyné-közt 18. sz. gyászházából az aradi izr. temetőben örök nyugvó helyére kísérni.

Arad, 1915. december hó 28-án.

Forgács Andor, Volt Jenőné sz. Fleischer Jolán gyermekei, özv. Goldberger Manó sz. Domán József, özv. Raab Ignác sz. Domán Róza, özv. Herz Samu sz. Domán Nelly, Domán Ignác, Domán Fülöp testvérei Domán Fülöp sz. Spiegel Babetta sógoráné, Volt Jenő veje, Forgács Andorné sz. Pus Agnes menyje, Volt Gyuszi, Volt Béke, Volt Bandi, Forgács Livi, Forgács Anna unokái és számos rokonai.

Aldás és béke hamvaira!

APOLLO SZINHÁZ.

1915. december 29-én és 30-án,
szerdán és csütörtökön

Első Richard Oswald film:

Dr. FAUST

Detektívdráma 3 felvonásban.

Engelbert Fox detektív:

ERICH KAISER TITZ.

Az előadások 5, 7 és 9 órakor kezdődnek
és nem folytatóságosak.

Sudermann:

**Rókaút —
Katzensteg.**

Nyomtatványok

eszes kivitelben készülnek az Aradi nyomda részvénytársaság nyomdájában.

300 heliter

egyszer főzött kis üsti

törköly-párlat,

valamint 200 heliter kitűnő

magyarádi

hegyi óbor 1911., 1913. és
1914. évi termésű

ELADO.

szatmári Szabó István

szőlőbirtokosnál Pankota.

6749/1915. t. k. sz.

Hirdetmény.

Csanádpáczka községnek telekkönyvi betétei az 1886:XXIX., az 1889:XXXVIII. és az 1891:XVI. t.-cikk értelmében elkészítve

és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közre:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján — ideértve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891:XVI. t.-cikk 15. §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889:XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891:XVI. t.-cikk 15. §-a b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszt keresetüket, azok pedig, akik valamely teherterheléssel átvevőknek az 1886:XXIX. t.-cikk 22. §-a, illetve az 1889:XXXVIII. t.-cikk 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1916. évi július hó 10. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtják be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlesztési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886:XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak esetében — ideértve az utóbbi §-nak az 1889:XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése

ellenében ellentmondással élni kívánnak, frásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1916. évi július hó 10. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyújtásák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételre nem fog;

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vették, — ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889:XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1916. évi július hó 10. napjáig bezárólag nyújtják be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiadott bizottságok eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújt-

nak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A battonyai kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóság 1915. december hó 24.

Heintz Géza s. k.

5079

kir. járásbíró.

WFAFF
varrógépek

műhímezésre és ipari célokra, utólrhetetlen tartósságuk, könnyű, zajtalan járás.

Waffenrad kerékpárok, Iróangyal védjegyes és Columbia gramophonok, legújabb felvételi Király Ernő lemezek kizárólag

Hammer Vilmos

műszerésznél kaphatók

Arad, Szabadság-tér 5-6.

Telefon szám 96.

RADÓ GYŰLÁ

női divat áruháza ARAD.

NAGY ÚJÉVI OCCASSIO

Női felöltők
Divatkabátok
Plüss- és Caracul-felöltők
Perzsa- és Sealski-kabátok

Kosztümök
Leányfelöltők
Bundák
Szőrmegarnitúrák

BLUSOK — PONGYOLÁK

Leszállított szabott árak!

Telefon 238.

4797

URÁNIA

Szerdán és csütörtökön

A század technikai csodája.

A MOTORKIRÁLY.

Filmregény 5 részben.

A Bremai hajógyár felvétele.

Előadások 5, 7, 8 és 9 órakor kezdődnek és nem folytatólagosak.

321